

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Catan Liliana, Boico Victor, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Negruți Corneliu Xxxxx, născut la
xxxxx, originar din Xxxxx și domiciliat în
Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.03.2019 – 21.05.2019;
2. Instanța de apel : 12.06.2019 – 22.01.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 05.05.2020 - 30.06.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 mai 2019, Negruți Corneliu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei pentru efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Negruți Corneliu intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind membru al familiei cu concubina Brânzei Irina, împreună cu care au un copil minor comun - Xxxxx, a.n. xxxxx, fiind sub influența băuturilor alcoolice, în noaptea de 25 ianuarie 2019 ora 22:10, aflându-se în scara blocului de pe str. Ștefan cel Mare 37, mun. Bălți, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale, în urma unui conflict inițiat pe motiv de gelozie, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul în regiunea feței și a capului, prin ce a cauzat leziuni corporale sub formă de fractura oaselor nasului, care conform raportului de constatare nr. 201910D0059 din 06.02.2019, precum și a raportului de expertiză judiciară nr. 20191110D0073 din 12.02.2019, se califică ca vătămare ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, după indicii calificativi: *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința, menționată, a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procurorul în Procuratura mun.Bălți, Tatiana Nadulișneac, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriai Bălți, sediul Central din 21.05.2019 în partea ce ține de respingerea cerinței procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, în sumă de 640,00 lei, din contul inculpatului în beneficiul statului.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că, vinovăția lui Negruți Corneliu de comiterea infracțiunii incriminate potrivit art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, a fost demonstrată. La materialele cauzei este prezent raportul de efectuare a expertizei judiciare, întru determinarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale aduse victimei. Costul efectuării acestei expertize este de 640,00 lei. Apelantul, făcând trimitere la prevederile art.222-229 Cod de procedură penală, a susținut că inculpatul urmează să suporte aceste cheltuieli.

3.2. inculpatul Negruți Corneliu, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței în cauză și emiterea unei noi hotărâri, potrivit căreia Negruți Corneliu să fie achitat. Nu este de acord cu soluția emisă de instanța de fond, a considerat-o nemotivată și fără a fi întemeiată pe probe pertinente, veridice și utile ce urmau a fi reținute la caz, prin aprecierea lor în ansamblu, prin prisma normei procesuale și materiale. Este de părere că sentința din 21.05.2019 este bazată pe unele circumstanțe, care sunt lipsite de bază probatorie în sensul constatării acestora prin prisma legii și temeiul mijloacelor materiale de probă prevăzute de art.157, 163 Cod de procedură penală.

Inculpatul a susținut că, constatările instanței de fond cu privire la vinovăția sa sunt bazate exclusiv și nemijlocit pe declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale nesusținute de partea vătămată în cadrul ședinței de judecată, iar declarațiile martorului Novac Diana nu sunt dovedite de alte probe. Instanța de fond a respins probele apărării, care dovedesc nevinovăția inculpatului, fără a argumenta respingerea acestora. Probele pe care se întemeiază soluția instanței de fond, nu infirmă sau confirmă faptul vinovăției persoanei sau un raport de cauzalitate dintre cele presupuse a fi săvârșite de inculpat și consecințele survenite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți, Tatiana Nadulișneac și apelul inculpatului Negruți Corneliu au fost admise, cu casarea sentinței în cauză, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Negruți Corneliu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a numit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a încasat de la Negruți Corneliu în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a concluzionat de a casa integral sentința instanței de fond și a pronunța o nouă hotărâre în latura pedepsei. Subsidiar, în ce privește concluzia instanței de fond privind sarcina suportării cheltuielilor judiciare, instanța de apel a considerat neîntemeiată decizia de respingere a solicitării procurorului, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Instanța de apel, reieșind din faptul că inculpatul Negruți Corneliu în ședința instanței de apel a recunoscut pe deplin fapta incriminată și a solicitat o pedeapsă mai blândă, declarând că regretă cele comise, solicitând aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința executării pedepsei, s-a expus pe marginea apelului inculpatului în latura pedepsei.

Și odată ce, în ședința instanței de apel inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii potrivit modului în care este învinuit, prin ce se înlătură orice dubiu în ce privește nevinovăția acestuia.

Instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Negruți Corneliu, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, de posibilitatea corectării și reeducării acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este adusă învinuirea. Sancțiunea normei penale care incriminează fapta imputată inculpatului Negruți Corneliu în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, stabilește următoarele pedepse: muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Astfel, la stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului Negruți Corneliu, instanța de apel a considerat că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, este în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale potrivit art.61 Cod penal. Or, o pedeapsă privativă de libertate, a cărei executare este suspendată, cu condiția ca în termenul de probă inculpatul va da dovadă de un comportament exemplar și adecvat, binevoitor normelor de conviețuire socială, este justificată de circumstanțele faptei, de cele ce vizează personalitatea inculpatului.

Pedeapsa privativă de libertate se consideră cea mai aspră, deoarece impune persoanei limite dreptului la libera circulație.

În circumstanțele menționate, instanța de apel a considerat că pe caz este temei de a aplica în privința lui Negruți Corneliu pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani. De asemenea, instanța de apel a considerat posibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința pedepsei inculpatului. Conform art.16 Cod penal, faptele infracționale ale inculpatului se încadrează în categoria infracțiunilor mai puțin grave, adică acele fapte pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv. Ținînd seama de recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, instanța de apel a concluzionat că nu este rațional ca Negruți Corneliu să execute pedeapsa stabilită cu închisoare, în situația în care scopul pedepsei penale poate fi atins și fără privarea de libertate a acestuia. În acest sens, instanța de apel a decis ca fiind oportună condamnarea inculpatului Negruți Corneliu, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatului Negruți Corneliu, în raport cu personalitatea sa și faptele comise, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile poate fi atins prin aplicarea art.90 Cod penal în privința pedepsei stabilite acestuia. Aplicarea pedepsei cu închisoare, sub rezerva suspendării condiționate a executării acesteia, are să asigure restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

În contextul celor invocate, instanța de apel a admis apelul inculpatului Negruți Constantin, din alte motive decît cele invocate în cererea de apel, ținînd cont de solicitarea acestuia expusă în cadrul ședinței instanței de apel, potrivit căreia recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate și optează pentru aplicarea suspendării executării pedepsei, aceeași poziție fiind susținută și de apărătorul inculpatului avocat Gheorghîța Ion.

Instanța de apel a menționat că partea vătămată nu are careva pretenții de ordin moral și material, inculpatul recunoaște vina și se căiește sincer de cele comise, este pentru prima dată atras la răspundere penală. Cu reținere la aceste împrejurări, scopul legii penale, referent speței în cauză, rămîne a fi orientat spre redirecționarea inculpatului spre un comportament de bună-credință. Pentru combaterea și lichidarea comportamentului antisocial pe viitor, corijarea inculpatului Negruți Corneliu este posibilă de a fi înfăptuită fără izolarea acestuia de societate.

Instanța de apel a considerat întemeiat apelul procurorului, prin care se solicită încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei din contul inculpatului în beneficiul statului.

Conținutul normelor prevăzute la art.227, art. 229 Cod de procedură penală, au servit temei de admitere a solicitărilor formulate de procuror în cererea de apel. Instanța de apel a constatat că, cheltuielile judiciare în suma pretinsă de procuror spre a fi încasate de la inculpat în beneficiul statului, sunt dovedite de raportul de constatare nr.201910D0059 din 06.02.2019, privind efectuarea constatării medico-

legale privind documentele cet. Brânzei Irina (f.d.30), în conținutul căruia la rubrica cheltuieli suportate, este indicată suma de 320 lei. Din analiza conținutului raportului de expertiză judiciară nr.201910D0073 din 12.02.2019, întocmit în privința cet. Brânzei Irina, la rubrica cheltuieli suportate este indicată suma totală de 320 lei.

Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepție, dar nu regulă.

Stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Astfel, instanța de apel ținând cont de cele invocate supra, precum și de starea materială a inculpatului, care are loc de muncă permanent, a concluzionat de a admite apelul declarat de procuror, cu pronunțarea unei hotărâri prin care în latura încasării cheltuielilor judiciare, instanța de apel să admită solicitarea de încasare a sumei de 640 lei din contul inculpatului în beneficiul statului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, în termen, de către procurorul Pasat Liliana, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 21 mai 2019 în latura pedepsei penale stabilite lui Negruți Corneliu și menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020 în latura cheltuielilor judiciare.

În motivarea cererii de recurs procurorul a indicat următoarele motive:

- temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, deoarece s-a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel a reținut în favoarea inculpatului Negruți Corneliu ca circumstanțe care i-au permis aplicarea prevederilor art.90 Cod penal recunoașterea vinovăției în instanța de apel, săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, lipsa pretențiilor din partea părții vătămate și așa zisa „căință sinceră” a inculpatului, pe când atât la etapa urmăririi penale și judecării cauzei în instanța de fond, inculpatul a negat cu vehemență vinovăția în comiterea infracțiunii comise, chiar și în apelul declarat de către inculpat acesta a solicitat achitarea sa, iar deja la examinarea propriu-zisă a apelului, după mai multe amânări a ședințelor de judecată, acesta a declarat că recunoaște vina, și a solicitat o pedeapsă mai blândă;

- procurorul a menționat și faptul că prin sentință inculpatului i-a fost stabilit 1 an închisoare, iar instanța de apel i-a aplicat 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de 2 ani, ceea ce în opinia lui este o eroare, dat fiind faptul că în propriul apel nu se poate agrava situația, fapt prevăzut de art.410 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru

persoana care a declarat apel, iar în situația în care apelul procurorului a fost înaintat numai în latura cheltuielilor judiciare, iar a inculpatului în latura pedepsei, instanța nu era în drept să-i agraveze situația în propriul apel. Însă, prevederea legală de neînrautățire a situației inculpatului (condamnatului), nu poate fi menținută atunci când soluția instanței de apel este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal - de către procuror în partea aplicării greșite a art. 90 Cod penal;

- în această situație instanța de recurs, găsim întemeiate motivele recursului, poate constata neîntemeiată măsura suspendării condiționate a pedepsei, fiind în drept să o excludă, nefiind considerat faptul că prin această soluție s-ar înrăutăți situația condamnatului.

6. Pe marginea recursului declarat de procuror, avocatul Gheorghița Igor în numele inculpatului Negruți Corneliu, prin care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și menținerea în vigoare a sentinței în această parte, pentru următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și menținerea sentinței, când apelul a fost greșit admis. Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art.434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit sentinței instanței de fond, Negruți Corneliu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, sub formă de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei pentru efectuarea expertizei judiciare.

Sentința respectivă a fost contestată cu apeluri de către procurorul Nadulișneac Tatiana și de către inculpatul Negruți Corneliu, prin care s-a solicitat de către procuror casarea parțială a sentinței primei instanțe în partea ce ține de respingerea cerinței procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, în sumă de 640 lei din contul inculpatului în beneficiul statului, iar de către inculpat casarea sentinței cu achitarea acestuia. Examinând cauza, instanța de apel a considerat necesar de a casa sentința în partea stabilirii și individualizării pedepsei

inculpatului, adoptând o soluție nouă, prin care în privința lui Negruți Corneliu au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, însă Colegiul consideră că decizia atacată este contrară prevederilor art. 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la admiterea apelului inculpatului, precum și motivele adoptării concluziei date.

Instanța de recurs reține că în recursul declarat procurorul indică netemeinicia în ce privește aplicarea pedepsei mai blânde inculpatului, necontestând încadrarea juridică a acțiunilor acestuia. Astfel, Colegiul penal lărgit constată că și-a găsit confirmare temeiul de drept invocat de procuror și anume, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a aplicat pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, ceea ce duce la casarea acesteia în partea contestată, cu menținerea în această parte a sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele:

Din textul deciziei contestate se observă că, instanța de apel la baza soluției sale reține ca circumstanțe care i-au permis aplicarea prevederilor art.90 Cod penal recunoașterea vinovăției în instanța de apel, săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, lipsa pretențiilor din partea părții vătămate și așa zisa „căință sinceră” a inculpatului, pe când atât la etapa urmăririi penale și judecării cauzei în instanța de fond, inculpatul a negat cu vehemență vinovăția în comiterea infracțiunii comise, chiar și în apelul declarat de către inculpat acesta a solicitat achitarea sa, iar deja la examinarea propriu-zisă a apelului, după mai multe amânări a ședințelor de judecată, acesta a declarat că recunoaște vina, și a solicitat o pedeapsă mai blândă. Astfel, se remarcă că instanța de apel nu a dat o motivare corespunzătoare soluției adoptate, prin prisma prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

În cazul dat, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția instanței ierarhic inferioare este una pripită și nejustificată, deoarece pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Articolul 75 Cod penal, stipulează criteriile generale de individualizare a pedepsei prin care se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Una din prerogativele instanței de judecată este să aprecieze că scopul pedepsei penale poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia și în baza art. 90 Cod penal poate suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite. În

formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea acesteia, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corecta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei, lucru neefectuat de către instanța de apel.

În același timp, la adoptarea sentinței instanța de fond având în vedere circumstanțele cauzei, corect a considerat că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției și reeducării inculpatului, stabilind în privința acestuia pedeapsă rezonabilă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, or conform revendicării (f.d. 45), în privința inculpatului Negruți Corneliu au mai fost intentate cauze penale, care au fost încetate, în legătură cu împăcarea părților, iar conform cazierului contravențional (f.d. 46), acesta a fost atras la răspundere contravențională pentru vătămarea integrității corporale, huliganism nu prea grav și violență în familie. Totodată, instanța a mai ținut cont că inculpatul vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut, iar partea vătămată în ședința de judecată a dat alte declarații decât cele date în cadrul urmăririi penale, pretenții de ordin civil și pagube materiale în speță nu au fost invocate.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit reține că, pedeapsa aplicată lui Negruți Corneliu de către prima instanță este una echitabilă, care impune lipsuri și restricții ale drepturilor acestuia, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Or, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficient nici pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, din examinarea condițiilor în care instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate din care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită lui Negruți Corneliu de prima instanță corespunde prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea dată fiind una întemeiată.

În atare circumstanțe, instanța de apel greșit a admis apelul inculpatului și prin pronunțarea unei noi hotărâri a comis o eroare la stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în lipsa cărorva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în

partea stabilirii pedepsei inculpatului Negruți Corneliu, cu menținerea sentinței primei instanțe în această parte, deoarece apelul a fost greșit admis.

În rest, dispozițiile deciziei recurate, în latura cheltuielilor judiciare, bazate pe prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, urmează a fi menținute, ca fiind argumentate și întemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală privindu-l pe **Negruți Corneliu Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 mai 2019, în această parte.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Negruți Corneliu, urmînd a fi calculat din data reținerii acestuia.

În rest celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Catan Liliana

Boico Victor

Guzun Ion